

Sygn. akt: I 1 C 1360/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: st. sekr. sądowy Marta Bona

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2017 r. w Gdyni

sprawy z powództwa D. Z.

przeciwko M. Ż.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego M. Ż. na rzecz powoda D. Z. kwotę 5000 zł (pięć tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27.10.2016r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego M. Ż. na rzecz powoda D. Z. kwotę 1017,00 zł (jeden tysiąc siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 900,00 (dziewięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

UZASADNIENIE

Powód D. Z. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego M. Ż. kwoty 5000 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 27 października 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż zawarł z pozwanym umowę pisemną zlecenia zatrudniając pozwanego jako trenera w swoim klubie fitness w dniu 6.8.2015r do 31.10.2015r . W umowie pozwany zobowiązał się do niepodejmowania współpracy w okresie roku po rozwiązaniu umowy z powodem z podmiotami prowadzącymi podobną do powoda działalność . Pozwany naruszył w/w zakaz i nie zapłacił powodowi żądanej kwoty 5000 zł z tego tytułu., jako kary umownej wynikającej z umowy.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa, zarzucając, nieważność zapisu umowy o zakazie konkurencji i brak umowy pisemnej z powodem za wskazany okres czasu , a także nie ekwiwalentność postanowień umowy dotyczących zakazu konkurencji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie od 6 sierpnia 2015 roku do 31.10.2015r M. Ż. pracował u D. Z. na podstawie pisemnej umowy zlecenia jako trener personalny. Umowa została zawarta z pełnomocnikiem D. Z., jego żoną K. Z.. D. Z. prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą (...) zarejestrowaną w urzędzie Miasta R..

Umowa została zawarta na czas określony. W par. 5 strony określiły warunki wynagrodzenia na 10 zł za 1 h pracy płatne w ciągu 10-u dni po przedłożeniu rachunku przez zleceniobiorcę.

W par. 10 strony ustaliły zakaz konkurencji przez 1 rok od daty po wygaśnięciu umowy zlecenia . zakaz obejmował kluby fitness w promieniu 10-u km od siedziby D. Z.. W zamian M. Ż. otrzyma 10 zł za każdy miesiąc obowiązywania zakazu. Natomiast w razie złamania go –zapłaci karę umowną w wysokości 5000 zł.

M. Ż. pracował ostatecznie u D. Z. jako trener personalny do końca sierpnia 2016r , a po zakończeniu współpracy z D. Z. z końcem sierpnia 2016r , rozpoczął pracę we wrześniu 2016r jako trener personalny w klubie fitness GymAdria w R. położonym w odległości do 10 km od poprzedniego miejsca pracy.

bezsporne, a ponadto : umowy zlecenia , k. 9-11, 17,34-42,pełnomocnictwo dla K. Z., k. 71-72, wizytówka GymAdria, k. 12, lokalizacja firmy powoda i gymAdria na mapie, k.13, reklama pozwanego, k. 14-16, , zeznania stron, k. 83-86, akt (zapis cyfrowy na nośniku),zeznania świadka C. M. ,k 88-91 / na nośniku/

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny będący podstawą rozstrzygnięcia niniejszej sprawy Sąd ustalił na podstawie całego zebranego w sprawie materiału dowodowego w postaci dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, albowiem nie budziły one zastrzeżeń Sądu co do autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, a nadto żadna ze stron nie negowała ich mocy dowodowej, a także w oparciu o dowód z zeznań świadka C. M. (2) oraz stron. Wszystkie zeznania :świadka i stron, uznając je za logiczne, konsekwentne i spójne oraz znajdujące potwierdzenie w dowodach z dokumentów, Sąd uznał za wiarygodne. Ustalając stan faktyczny sprawy, w szczególności w odniesieniu do warunków finansowych ustalonych przez strony umowy, Sąd oparł się zwłaszcza na treści umowy i zeznaniach świadka oraz stron, uznając je za w pełni wiarygodne. Powód zeznał ,że po upływie terminu zakończenia umowy z dnia 6.8.2015r , pozwany nadal pracował u niego i że zawarli następną umowę na piśmie , czemu pozwany zaprzeczył. Zeznania świadka M. i powoda w zakresie, na podstawie jakiej umowy strony współpracowały po 31.10.2015r są spójne i znajdują potwierdzenie w zebranych materiale dowodowym. Dlatego Sąd dał im wiarę. Sąd podszedł z należytą ostrożnością do zeznań stron, jako osób skonfliktowanych , zainteresowanych korzystnym dla siebie rozstrzygnięciem sprawy , jednakże ich zeznania są wiarygodne i spójne z zeznaniami świadka i treścią umów przedstawionych w aktach. Powód precyzyjnie wskazał w umowie warunki zatrudnienia pozwanego i to do pozwanego należał wybór , czy podpisać takiej treści umowę , czy nie. Zakaz konkurencji ustalony w umowie z dnia 6.8.2015r obowiązywał przez rok od dnia ustania współpracy, więc, jeśli nawet przyjąć , że pozwany pracował u powoda tylko do 31.10.2015r, to i tak do 31.10.2016r obowiązywał go zakaz konkurencji.

W myśl ogólnych zasad na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, zaś na pozwanym obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jego wnioski o oddalenie powództwa.

W niniejszej sprawie powód dochodząc zapłaty wskazanej w pozwie kwoty powinien był wykazać zasadność obciążenia pozwanego żadaną kwotą, charakter umowy jaka łączyła strony oraz jakie świadczenia w ramach tej umowy powinien pozwany ponosić na rzecz powoda . Zdaniem Sądu to powód, powinien ponosić wszelkie konsekwencje związane ze swoją niedokładnością, zaniedbaniem i niekonsekwencją. Mając na uwadze jedną z podstawowych zasad postępowania cywilnego, a mianowicie obowiązku udowadniania faktów i twierdzeń przez stronę wywodzącą z tychże faktów skutki prawne, określoną w dyspozycji art. 6 k.c., Sąd uznał, iż to rzeczą powoda było dążyć do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów. Wszelkie zatem zaniechania podejmowania takich działań przez powoda, jego ewentualne zaniedbania i przeoczenia, stanowią zarazem wyraz woli strony powodowej i pociągać muszą za sobą niekorzystne dla niej skutki procesowe.

Mając na uwadze powyższe należy wskazać, iż faktów, z których wywodzone jest dochodzone roszczenie powinien w zasadzie dowieść powód. Nawet brak zajęcia stanowiska przez pozwanego nie zwalnia powoda od wykazania sądowi, iż żądanie sformułowane w pozwie istnieje.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu.

Art. 764⁶ kc stanowi, że :”§ 1. Strony mogą, w formie pisemnej pod rygorem nieważności, ograniczyć działalność agenta mającą charakter konkurencyjny na okres po rozwiązaniu umowy agencyjnej (ograniczenie działalności konkurencyjnej). Ograniczenie jest ważne, jeżeli dotyczy grupy klientów lub obszaru geograficznego, objętych działalnością agenta, oraz rodzaju towarów lub usług stanowiących przedmiot umowy.

§ 2. Ograniczenie działalności konkurencyjnej nie może być zastrzeżone na okres dłuższy niż dwa lata od rozwiązania umowy.

§ 3. Dający zlecenie obowiązany jest do wypłacania agentowi odpowiedniej sumy pieniężnej za ograniczenie działalności konkurencyjnej w czasie jego trwania, chyba że co innego wynika z umowy albo że umowa agencyjna została rozwiązana na skutek okoliczności, za które agent ponosi odpowiedzialność. Przepis ten reguluje sytuację, w której strony w drodze umowy ograniczają, ze skutkiem po wygaśnięciu stosunku zobowiązaniowego, działalność konkurencyjną . KC nie określa, jak należy rozumieć pojęcie **działalności konkurencyjnej**. Musi być to jednak **działalność rzeczywista** (nie wystarcza np. formalne członkostwo w spółce, która nie podjęła żadnej działalności i nie poczyniła przygotowań do jej podjęcia) i **musi zagrażać** (przynajmniej potencjalnie) **interesom gospodarczym kontrahenta** (zob. wyr. SN z 24.2.1998 r., I PKN 535/97, OSNAPiUS 1999, Nr 3, poz. 85). Musi to być działalność **konkurencyjna w sposób obiektywny**, a nie tylko w poczuciu kontrahenta (zob. wyr. SN z 12.9.2008 r., I PK 27/08, OSNAPiUS 2010, Nr 3–4, poz. 34)

Ustawa wymaga, aby dający zlecenie był przedsiębiorcą (verba legis: "na rzecz dającego zlecenie przedsiębiorcy" – art. 758 § 1 in fine KC). Z drugiej strony jeśli wspomniany wymóg nie jest spełniony, komentowany przepis nakazuje stosować do powstałego zobowiązania przepisy KC o umowie agencyjnej.

Art. 471 kc stanowi, że dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

W niniejszej sprawie, w ocenie Sądu, z zebranego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że pozwany pracował u powoda w takim samym charakterze jak w GymAdria, że firma ta działa w promieniu mniejszym niż 10 km od siedziby powoda i że prace te wykonywał w okresie krótszym niż rok od chwili wygaśnięcia umowy łączącej go z powodem , a zawartej 6.8.2015r, abstrahując od tego ,czy pracował u niego potem, w ten sposób wyczerpał znamiona określenia „ zakazu konkurencji” opisanego w umowie, a więc nie wykonał należycie zobowiązania wynikającego z podpisanej umowy, wobec czego powinien zapłacić powodowi kwoty 5000 złotych tytułem ustalonej w umowie kary umownej. Zarzut pozwanego ,że nie było umowy pisemnej na późniejszy czas po 31.10.2015r oraz ,że odszkodowanie jest niewspółmierne za zakaz konkurencji nie są zarzutami skutecznymi, albowiem żaden z przepisów nie uzależnia w/w zakazu od tych czynników. Podstawą żądania powoda bowiem jest art. 471 kc, a analiza okoliczności zatrudnienia została oparta o przepisy dotyczące zakazu konkurencji. Niewątpliwie pozwany nie wykonał zapisów par 10 umowy zatrudniając się we wrześniu 2016r – przed upływem roku nawet od dnia 31.10.2015r –m w podobnej firmie do firmy powoda, reklamując swoje usługi trenera personalnego w odległości mniejszej niż 10 km od siedziby powoda, wobec tego żądanie powoda jest zasadne i wynika z treści umowy pisemnej z dnia 6.8.2015r.

W ocenie Sądu pozwany nie przedstawił żadnych dowodów na poparcie swoich twierdzeń / art. 6 kc/.

Mając na względzie powyższe Sąd na podstawie art. 471 k.c. w zw. z art. 750 k.c. w zw. z art. 481 k.c. zasądził od pozwanego M. Ż. na rzecz powoda D. Z. kwotę 5000 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 27 października 2016 roku / termin zapłaty wg wezwania powoda/do dnia zapłaty, zgodnie z żądaniem pozwu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw., par 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3.10.2016 w sprawie opłat za czynności radców prawnych i zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu,

obciążając nimi pozwanego jako stronę przegrywającą . Na koszty postępowania w tej sprawie - kwotę 1017,00 zł składa się: kwota 900,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, kwota 100,00 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu i kwota 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. k.p.c. i obciążając nimi w całości pozwanego i zasądzając od niego na rzecz powoda 1017 zł tytułem zwrotu poniesionych przez nią kosztów pozwu.